

porten paa samme Classes Papir. Jeg kan ikke indsee andet, end at det vilde være hensigtsmæssigt, om alle Transporter saaltes gif over til at kunne skrives paa 2den Classes Papir, derved fik den oprindelige Stiller af Lovforslaget det Medhold, som jeg kunde ønske ham, hvormod jeg aldrig har kunnet bifalde, at man fik Tilladelse til at skrive Transporter paa ustemplet Papir, hvilket tillige, som jeg ved en foregaaende Behandling bemærkede, vilde afvige fra det almindelige Princip, at bruge Stempelpapir til Documenter, saalænge man ikke kan afsee Stempelpapirsaafgiften i det Hele. Jeg troer, at man ved mit Forslag gaaer en Middelvej, som vi kunne betræde uden at berøve Statskassen en Indtægt, som den ikke kan undvære, og jeg mener derfor, at Thinget bør billige mit Vædringsforslag, saa at Loven kan føre til, hvad derved er tilfaldet.

H. M. Petersen: Da jeg har det Haab, at den ærede Rigsdagmand, der har stillet det foreliggende Vædringsforslag, vil følge sin sædvanlige Praxis, nemlig at tage det tilbage efter at have udtalt sig derom, skal jeg ikke videre søge at imødegaae ham i saa Henseende. Hvad den Forandring angaaer, som Lovforslaget har modtaget i det 2det Thing, da er den, saavidt jeg skjønner, temmelig uæsentlig og kan ikke forandre dets Charakter i den Grad, at jeg vilde finde det rigtigt at modsætte mig Vedtagelsen af Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger. Jeg tillod mig ved en tidligere Behandling af denne Sag til Dplysning at meddele, hvor store de Summer ere, som Stempelpapiret i forskjellige Finantsaar har indbragt, og jeg anførte da de calculerede Summer. Til yderligere Dplysning i saa Henseende skal jeg idag tillade mig at anføre, at i Finantsaaret 1854—55 var denne

Indtægt calculeret til 575,000 Rb., men udførte i Virkeligheden 767,214 Rb. 76 sk. eller med et rundt Tal 200,000 Rb. mere end calculeret. I Finantsaaret 1855—56 var den calculeret en Sum af 630,000 Rb., men den virkelige Indtægt var 795,611 Rb. 13 sk., altsaa med et rundt Tal 160,000 Rb. mere end calculeret. Jeg troer, at dette vil tjene til end yderligere at godtgjøre, at det forholder sig rigtigt, hvad jeg tidligere har anført, at det foreliggende Forslag egentlig ikke vil frembringe nogen Afgang i de calculerede Indtægter, men kun en Stillestaaen for et Aar. Da jeg antager, at det høitærede Thing vil vedtage Lovforslaget, saaledes som det foreligger, skal jeg ikke udtale mig yderligere derover.

L. C. Larsen: Der er paa et andet Sted lagt megen Vægt paa, at Forslaget, saaledes som det oprindelig var vedtaget her, skulde være i Strid med den Paragraph i Forordningen af 3die December 1828, som forbyder at udstæde Documenter til Ihændehaveren. Jeg troer ikke, det her er blevet overseet, at man gjerne kunde være gaaet saavidt ogsaa at ophæve denne Paragraph, og navnlig erindrer jeg, at et Medlem af Udvalget i sin Tid har gjort opmærksom derpaa, men jeg fandt dog ikke videre Anledning til at gaae ind paa denne Sag. Naar man forandrer en væsentlig Bestemmelse i en Forordning, er det ganske naturligt, at derved adskillige [af dens Principer muligviis svækkes i deres Almindelighed], men deraf følger ikke, at man ganske skal lade dem falde bort; der er navnlig et Tilfælde, hvori denne Forordnings Bestemmelser endnu ville beholde deres Anvendelighed, det er med Hensyn til Skjoder. Men dertil kommer, at dette Forbud mod at udstæde Documenter til Ihændehaveren ogsaa er motiveret ved andre Hensyn.